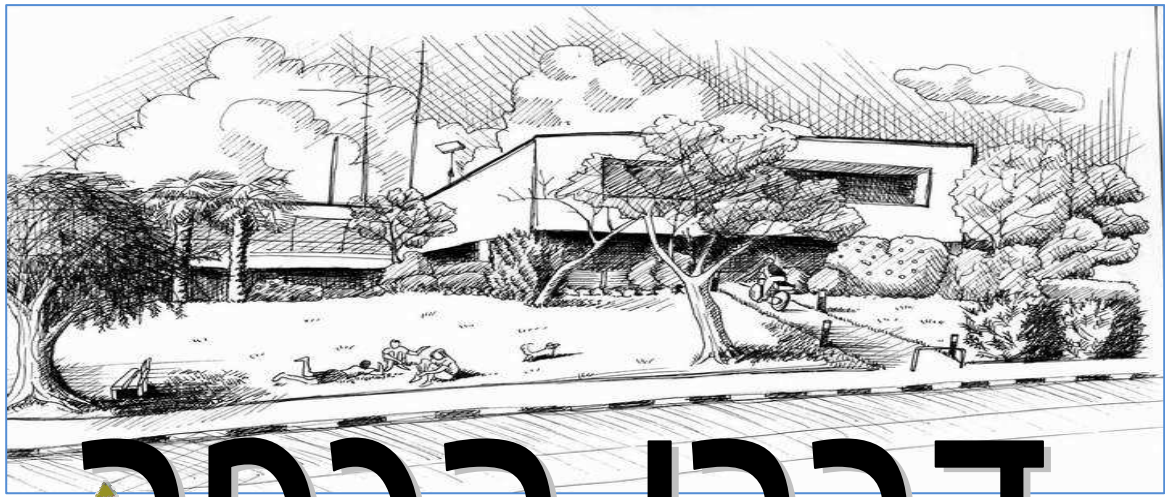
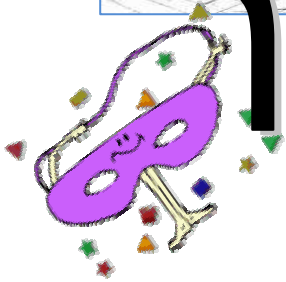

דברי הכפר

אולי אני אהיה מלכה? / לאה נאור

אולי אני אהיה מלכה? אני אהיה מלכה!
אפילו רק ליום אחד, אפילו רק דקה.
אני אלבש שמלת מלכות יפה ועדינה.
יהיו לי כתר של זהב, שרביט ומדינה.
וכל אזרח ואזרחית וילד וילדה
יגידו לי הוד מלכותה, יקודו לי קידה..
הם יעריצו רק אותי כל היום כולו.
אולי אני אהיה מלכה. אולי בעצם לא?
מה אני אהיה? אני כל כך נרגשת.
אז מה אני עושה? אז מה אני לובשת.
אני רוצה להיות, בערך כל היום
כזאת שאף אחד עוד לא היה בשום מקום.

חזרה למשימה

אולי אני אהיה קוסם? קוסם זה נהדר.
אני אשלוף מן השרוול מטפחת או אוצר.
יש לי קלפים מאולפים, ושתי שורות כיסים,
יש לי מילת קסמים סודית, וכובע עם פסים.
ואם קורה שלפעמים הקסם לא כל כך,
זה רק פורים, מה זה חשוב, מוצלח או לא מוצלח.
אולי כדאי במקום קוסם להיות יונת שלום?
אולי דוור? אולי דייג? אוף, מה אהיה היום?....."

גיליון מס. 2193 *י'ב באדר תש"ע * 26 בפברואר 2010

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

28.2	לירן לינטון	5.3	תמר וולפין שחף כהן-ישר (נכד-רחמני) תם קורן
2.3	שלמה וויסבקר אמירה אנגלסברג עדו שיבי (נכד-רחמני)	6.3	ליאן וולר (נכדה- ר. כהן) קורין הרמץ שוני טיקוצ'ינסקי (נכד סולומון)
3.3	ניר פרלסון		
4.3	קרני פוקס ירדן ינטיס		

מזל - טוב

ימי נישואין

3.3	ג'ו ואלדד קולינס שושי ואליהו ברוך
7.3	איליין ואלן איסטון

(המשך)

אולי אני אהיה מלכה? / לאה נאור

אני רוצה להיות ליצן. אני אהיה ליצן.
אני ארקוד לי כל היום, רוכב לי על ענן.
יהיה לי פה צוחק תמיד, צבוע באדום.
מי שיראה אותי יגיד "תראו ליצן איום!
גם כל בלון יהיה ליצן. גם כל העננים.
כולנו יחד נתחפש לחבר יצנים.
אני רוצה להיות ליצן. אולי ליצן עצוב.
אולי אני אהיה רקדן. ענן, או – לא חשוב.
מה אני אהיה? אני כל כך נרגש.
אז מה אני עושה? אז מה אני אלבש?
אני רוצה להיות,
בערך כל היום
כזה שאף אחד עוד לא היה בשום מקום.

מֵה נֶשֶׁמָה

- חג פורים בפתח. אדר, לא זו בלבד שנכנס, אלא הוא כבר ממש בפנים ואנו מרבים בשמחה. המוכשרים בינינו תופרים תחפושות במו ידיהם, הפחות מוכשרים, ימצאו אולי משהו ב"זיג בוקס" המתחדש, ואם לא, תמיד אפשר לנסות את מזלנו ב"כפר השעשועים", שבימים אלה בקושי אפשר למצוא שם מקום למדרך רגל.
- גם רחבי הקיבוץ מדברים פורים, משפחת **פלמה** המורחבת עסוקה בפרסום, בקישוט ובתכנון. יהיה סוף שבוע נפלא, ולא ניתן לגשמי הברכה החזויים לקלקל לנו את שמחת החג.
- לקראת החג התכנסנו סבתות (וגם כמה סבים אמיצים ומוכשרים) בגן רימון כדי להכין משלוחי מנות. **שרה** המטפלת הותיקה, ניצחה על עשרות זוגות ידיים קטנות וגדולות שלשו, גלגלו, רסקו ומלאו אזני המן ושאר מיני מתיקה לחג. את התהליך לוותה **מיכל דדוש** (למען הגילוי הנאות, אני שפוטה שלה!) במצלמתה, והתוצאות נמצאות במצגת שנשלחה לכל ההורים והסבים, מצגת אסתטית ואינפורמטיבית.
- מצגת נוספת שראיתי, פרי יצירתה של מיכל, עסקה בשיעור אזרחות בגן רימון. מכיוון שהיה צורך לתת שמות לזוג האוהבים החדשים בגן, נערכו בחירות כדת וכדין ועל פי כל נוהל. נבחרה וועדת בחירות, הוכן פרגוד, קלפי, ופתקים. הילדים באו להצביע, קבלו הנחיות מוועדת הקלפי, אחר כך ישבה וועדה מיוחדת שספרה את הקולות והציגה את התוצאות בפני כל באי הגן. לבסוף נבחרו השמות טום וג'רי, ונשלם השיעור בנוהל הדמוקרטי. עכשיו אתם מבינים מדוע אני חולה על הגנת של גן רימון?
- לפני חג הפורים אנו מציינים את י"א באדר, יום נפילתם של יוסף טרומפלדור ושאר מגיני תל-חי. **אריה וולפין** הצטרף לקבוצה של מתנדבים אשר פועלים בחצר תל-חי. לאחר קורס של כמה מפגשים, אריה משמש כמדריך למבקרים בעברית ובאנגלית.
- חדשות מההרחבה:
- חגיגת בר-מצוה ראשונה נערכה אצלנו. **מוטי ביאנקו** עלה לתורה וחגג אצלנו במועדון, כשהוא מוקף במשפחתו המורחבת, תושבי ההרחבה וחברים רבים. מזל טוב **לשושנה** ולכל המשפחה ושתרבינה שמחות במעוננו.
- שמחה אחרת היא שמחת "בית השואבה", או ליתר דיוק שמחת "בית הבוסטר". סוף סוף לאחר תלאות רבות הופעל הבוסטר, וכל הדיירים נהנים מלחץ מים נורמלי.
- גם הנוי בהרחבה מתפתח יפה. המימון הוא של הקבלן ש. ברוך, והביצוע של ענף הנוי שלנו.
- נמשכים המפגשים בין נציגי ההרחבה לבין נציגי הקיבוץ, מפגשים בהם מעלים בעיות, צרכים וקשיים, ובין מפגש למפגש מוצאים פתרונות ומקדמים את העניינים, והכל ברוח עניינית, ומתוך רצון משותף לפתור את הנדרש.

- חדשות מינהל ומשק (בנוסף למה שצויין כבר למעלה) מפי **אלק קולינס**:
- משרד הבריאות מתנה את חידוש הרשיון לבריכת השחיה בשיפוצים אדירים. בימים אלה מתנהלים הדיונים עם נציגי משרד הבריאות, במטרה לבצע את התיקונים מבלי לגרום לכולנו להגיע לפשיטת רגל.
- תשתיות החשמל בקיבוץ, הן ברובן ישנות. גם לחברת החשמל יש דרישות בנושא שדרוג התשתיות. בימים אלה מתבצע סקר על מנת לקבל את המידע על מה נדרש וכמה זה אמור לעלות. מכפר הנשיא מייצגים אותנו **אלק, אלברט וברוך**.
- במסגרת הדיונים על שיוך דירות, ממשיך הצוות (**רותי עמית ואלק הנ"ל**) להפגש עם חברים כדי להחתים אותם על המגרש השיוך להם. תהליך זה עומד להסתיים תוך כשבועיים. היחידים שכרגע לא יכולים לחתום על מגרש הם ארבעת הרכבות הדרומיות של שכונת החרמון, האזור הזה, שהוא אולי הבעייתי ביותר מבחינת שיוך הקרקע בקיבוץ, מוגדר בינתיים כ"בית משותף" עד למציאת פתרון מתאים.
- התקנת מוני המים נעצרה בגלל מחסור במונים. עד כה הותקנו ע"י **יובל ג'קסון והרולד וואלאך** 200 מונים (הקצב, אומר אלק הוא טוב מאד, וגם היכולת להתגבר על בעיות מקומיות מצויין). 60 המונים האחרונים יותקנו כשהם יגיעו מהמפעל.
- "חשיפה לצפון" זה היה הפרוייקט הגדול שהיה אמור למשוך למשך אלפי תיירים ומשתכנים פוטנציאליים לאזורנו. גם אנחנו לקחנו חלק בפרוייקט זה, בפתיחת בתי האמנים שלנו בפני הקהל הרחב שהיה אמור להגיע, ותכנון של ארוחות "בוהוריים" (בראנץ' בלעז). בסופו של דבר היה לנו חברי הקיבוץ נחמד מאד לטייל בין התערוכות, אבל ההמונים לא הגיעו, לצערנו. **רג'י פרלסון** שעמלה קשות בארגון הצד האמנותי של המפעל, מביעה אכזבה קשה. אני עצמי נהניתי. תודה.
- ולבסוף, כרגיל אני ממליצה על משהו, והפעם על מפגשי "חוג הגליל". המפגשים האלה התחילו ביזמת שלושה מיודעים לנו הלא הם **ישעיהו גביש וחנן סבר** מקיבוץ יפתח, ו**דודיק רוטנברג** (זה מגבעת התחמושת) לשעבר מגוון, לשעבר מבית-אורן והיום מראש פינה. סביבם התגבשה קבוצה של אנשים מכל רחבי הגליל העליון, אשר נפגשים פעם בחודש לאחה"צ-ערב של הרצאה ודיון, כל פעם על נושא אחר. הפגישה האחרונה התקיימה בקיבוץ מחניים והמרצה האורח היה תא"ל במילואים **רפי נוי** מי שהיה ראש לשכת שר הבטחון. הוא דבר על הדילמות בשחרור שבויים. ההרצאה והדיון היו מעניינים ביותר. מי שמעוניין להשתתף במפגשים החדשיים האלה יכול להתקשר אלי ואפנה אותו לרשימת המיילים של החוג.

זהו זה להפעם, שבת שלום וחג פורים שמח

סבתא של גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, אלון, יהונתן וגל.

היכוננו היכוננו פורים בשטח כולם במתח

וכעת ניגש לפירוט האירועים אותם מארגנים הנעורים. כבוד לנוער!

ובכן. ב- 25.2, יום ה'

תתקיים ארוחת 4 (ארבע) בנעורים במסגרתה נקשט

קלנועיות ואופניים

לכבוד פורים

ב- 28.2, יום א'

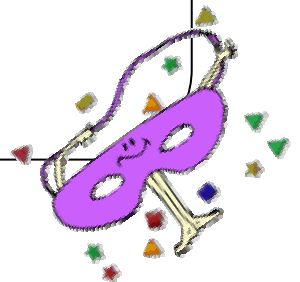
תהלוכת תחפושות תצא בתופים ובמחולות

בשעה 16:00 נתכנס ונצא מהחניה.

נסיים בתחרות "בראבו" וריקודים סוערים בחדר האוכל.

בואו בהמונכם

הנעורים (כבוד!!!)

בעיות בדואר אלקטרוני GMAIL

הודעה/בקשה

מזה זמן מה אנו נמצאים ברשימה השחורה של גוגל שכולל את מערכת הדואר GMAIL ספק האינטרנט שלנו הצליח לשחרר אותנו מהרשימות השחורות אבל.....

א. זה לוקח זמן עד שהעדכון ברשימות השונות מגיע לכל ספקי האינטרנט
ב. לא בטוח ששוחררנו מכל הרשימות
ג. נראה שיש גם כתובות אישיות הנמצאות ברשימות הנ"ל

אנחנו מטפלים בבעיה דרך קשרים בארץ ובחו"ל וכדי לעזור לנו אנו מבקשים:
כל מי שיש לו בעיה עם דואר אלקטרוני של GMAIL מתבקש להעביר אלי את הכתובת שלו כדי שנוכל לטפל, בצורה אישית אם צריך

תודה – דוד

שלום לכולם,

מזה כמה חודשים אנו מתזכרים בדוא"ל לקוחות המוזמנים לביקור במכוני הפיזיותרפיה - יומיים לפני מועד הביקור.
החל מהיום, לקוח אשר מקבל מייל תזכור לתור, יוכל באמצעות קישור המופיע במייל התזכורת - **לבטל את התור**.
במייל התזכורת יופיעו המסכים שיפנו את לקוח אל קישור 'ביטול התור'.

בברכה,
שיוק ושירות לקוחות
והמרפאה

זכור

טו	באדר ב' תש"ס	22.3.00	גב' ליליאן הורוביץ
יז	באדר ב' תש"ם	5.3.80	מר שמואל יודאיקן
יז	באדר ב' תשס"ה	28.3.05	שושנה פלמה

לחברי כפר הנשיא – שלום וברכה.

אני רוצה לספר לכם על מחווה אנושית שריגשה אותי ואת משפחתי ואת התודה שלנו בחרתי לומר ולספר ביומן שלכם. לקראת יום השנה החמישי למותו של חרות, רצינו לתת ביטוי לשלב בחייו שבו היה מורה ומחנך בביה"ס מבוא הגליל. לפני 45 שנה. חרות, כשהגיע לתפקיד של מורה ומחנך בביה"ס המקומי באילת השחר, כבר היו מאחוריו, שנים של עבודה חינוכית כמדריך חברות נוער, עם בטחון בדרכו החינוכית שהיתה בה תמיד עצמאות ויצירתיות. המפגש שלו כמורה עם ילדי הקיבוץ היה חדש מבחינתו. להם היו הורים בקיבוץ (שלא כמו חניכי חברות הנוער) ובביה"ס היה מנהל וסגן מנהל ומועצה פדגוגית, ונוהלים וממסד חינוכי. . . שלא תמיד התאימו להשקפתו החינוכית.

שנה מאוחר יותר הצטרפו לכיתה הזו ילדי קבוצת "עשור" מכפר הנשיא. מה שזכור לי מאותה תקופה בחייו של חרות זה רצף של חוויה והתלהבות מגילוי של עולם חדש ומסעיר – להיות מחנך של ילדי קיבוץ, במשמעות הכי עמוקה של גודל המשימה והמחויבות שלו כלפיה. כשעלתה המחשבה לנסות להעלות מתהום הנשייה את אותן שנים רחוקות הייתי מודעת היטב לקושי, למרחק הזמן, לעובדה שחלק מאותם תלמידים כבר חיים במקומות אחרים ולקושי לנבור ולפשפש, ובכלל, לאפשרות שמה שזכור לי מהזווית המאד אישית שלי אולי הוא שונה לחלוטין בזכרון של מי שהיה אז נער/ה מתבגר/ת, עסוק ומוטרד בעניינים אחרים לחלוטין. . . בדחילו ורחימו ובהיסוס רב, התחלתי לגשש אצל מי שידעתי שהיה שייך לקב' עשור. גיליתי שחלק מן האנשים עמוסים בליווי של הורים חולים מאד ובעומסים שונים שהחיים מזמנים לפתחנו.

ובסופו של דבר, כשהגיע יום השנה, לא היה לי צל של מושג אם משהו בכל זאת יגיע. הפתעתי היתה גדולה כשלפתע הגיעו אלינו נורית אורן, ונועה אבידור ובחיוך ביישני וצנוע הודיעו שיש משהו כתוב. ה"משהו כתוב" היה לקט זכרונות של בני הכיתה מאותה תקופה רחוקה. מלפני 45 שנה. כתוב באהבה, ברוח טובה ובעין מחייכת.

הרגשתי שקיבלנו **מתנה גדולה** מקבוצת האנשים הזו: **נועה, יהודה, רחל, מעיין, אילנה, אילן, אביבה, ונורית.** תודה מיוחדת אני רוצה לומר ל**נורית**, שמאז שפניתי אליה לראשונה, נענתה מיד והתגייסה למשימה.

אנחנו כולנו, הילדים שלי, משפחתי ואני, אסירי תודה ומעריכים מאד את המחווה הזו. יישר כח לכם.

בחיבוק אוהב ותודה גדולה - גאולה לפיד

עוד איזכור שחשוב לי להוסיף הוא העובדה שעפרה משיח, השתתפה גם היא במשימה (כן כן, מאוסטרליה) גם אליה פניתי והיא שלחה מכתב, שנדד עד תאילנד, והגיע אלינו יום אחד אחרי מועד האזכרה. . . אבל הוא ריגש אותנו מאד וקטע ממנו (על פי בחירת העורכת) מובא לפניכם.

ובהזדמנות זו, שאנחנו מתכתבים, חברי כפר הנשיא ומשפחת לפיד, רציתי להוסיף עוד מילה של תודה ושמחה לעובדה שדובי שלנו (מבחינתנו, הוא בן משפחה), מצא בית חם ותומך אצלכם ובנה בית לתפארת בכפר הנשיא. . .

אז תודה על הכל ונתראה בשמחות. גאולה.

11.1.10

שלום לך גאולה יקרה –

כאילו הזמן עמד במקום, איזה כיף לשוחח כאילו השנים לא חלפו, וכאילו שום דבר לא השתנה. כנראה. . . שאם מדברים מהלב לא צריך לזכור את כל הפרטים. . .

אני מקווה שהמילים (הקטנות) שלי יוסיפו ויכירו בחשיבות העצומה של חרות בחיי ובחיי כל אלה שזכו להכיר אותי, ללמוד ממנו ולראות בו דוגמא אישית. האם את מתכוונת להקליט/ לצלם את האירוע? אם כן אשמח לראות. המון אהבה לכולכם, המשפחה, החברים. חיבוק עצום לכולכם ומקווה להתראות באחד הימים הקרובים.

עפרה משיח

שנות הלימודים בבית הספר נראות היום כערפל סמיך שעוטף תקופה מלאת חוויות לא ברורות. . . אינפורמציה שלא נקלטה ולא נשארה בזיכרון. שעות ארוכות של חלומות בהקיץ, של נסיון להישאר בעירנות מלאה שמא יקרה משהו חשוב באמת!

ואכן מהרגע שחרות לפיד נכנס לכיתה היה כדאי להישאר בעירנות מלאה, שלא להפסיד אפשרות נדירה ללמוד משהו חשוב !!! היה לי לגמרי ברור שלכל מילה יש מטרה, לכל משפט יש כיוון ולכל חוויה יש הזדמנות לגדול וללמוד על העולם הגדול. השיעורים היו מרתקים, הסטוריה של האנושות בצבעים מרהיבים, התעוררות מלאה של הדמיון.

היכולת "לראות" אירועים שהתרחשו לפני מאות בשנים, לחוש אותם כאילו הם מתרחשים ברגע זה ושלכל אחד מאיתנו יש חלק חשוב בתמונה הכללית, אנחנו חלק מהספור, אנחנו חשובים להתרחשויות שמסביבנו ולכל אחד מאיתנו יש משהו מופלא להוסיף. למדנו לחשוב ולפתח דעה משלנו.

המסר שקלטתי בתקופה שהייתי תלמידה של חרות – שלפעמים צריך לצאת מהשורה, לעמוד לבד, ולחיות את האמת האישית שלי, אפילו שהמחיר נראה

גבוה, שאנשים סביבי לא יתמכו, לא יאהבו ולא יסכימו עם מעשי או דעותיי, שיכעסו ואולי אפילו יענישו אותי – אבל האמת שלי יש לה חשיבות! יש לה משמעות! יש לה משקל! ואני מחוייבת לבטא אותה.

חרות אמר – ועשה. דוגמא אישית לכל אורך הדרך. מתוך העשייה שלו, האומץ שלו לעמוד לבד מול קהל של מתנגדים, לא לוותר, לא להוריד את הראש, לשאת בגאווה את האמת הפנימית שלו – בדוגמתו האישית הוא העשיר את חיי. הוא הראה לי שאכן אפשר וכדאי. חרות לקח אותנו למסע מופלא של חוויות לא צפויות, פגישה עם אנשים שונים, ששיתפו אותנו במגוון רחב של אמונות ואמיתויות אחרות משלנו, בלי פחד שחס וחלילה אנחנו "נתקלקל", שחלילה נעבור לצד האויב.

בטיול שנתי לאזור באר שבע, כשהתברר שאין לנו מקום לישון בלילה, סידר חרות שנישן ברכבת. . . רכבת שעמדה בתחנה למנוחה של לילה, התמלאה בצחוקם והתרגשות של נערים ונערות מלאי התפעלות מיכולתו של חרות לחולל ניסים ונפלאות. חוויה שאף פעם לא נשכח. אני זוכרת שתמיד סמכתי עליו שאם תהיה בעייה – חרות ימצא לה פתרון שיתאים לכולנו. שאנחנו חשובים ויקרים לליבו. התקופה בה הייתי תלמידה של חרות נשארה חקוקה בליבי ובנפשי והכינה אותי ליום המופלא בו הופיע חרות בקיבוצי, כפר הנשיא ומצא אותי באמצע ארוחת צהריים עם חברים בחדר האוכל. הוא בא לקראתי, נשען בשתי ידיו על השולחן ולפני שפתח את פיו, ידעתי שהתשובה לבקשתו תהיה חיובית. עם החרדות וחוסר הוודאות, התמלא ליבי בגאווה שחרות בחר בי, שהוא סומך עלי כמו שאני תמיד סמכתי עליו. חרות הזמין אותי ואת משפחתי להצטרף לפרוייקט שיקום אסירים והייתי מלאת התרגשות וכמובן מלאת חששות, אבל לכל אורך הדרך ידעתי שעם התמיכה שלו נוכל כולנו, ביחד עם דובי לצעוד קדימה.

במשך השנים שהכרתי את חרות, זכיתי לראות ולחוש בגודל אהבתו, ברוך לאין קץ שהיה מוסתר היטב מאחורי נחישות, קשיחות ונכונות לעשות כל מה שצריך כדי להצליח במשימה. אדם נפלא – משכמו ומעלה, שאכן העשיר והאשיר את חיי ועל כך אני מודה לו בכל רגע.

עפרה משיח
סידני אוסטרליה

דברי החמור

מאז שערוצי הטלוויזיה המסחרית נכנסו לחיינו התוודענו למונח חדש: "עונת שידורים". החיים מול המרקע של הערוץ הראשון, היו פשוטים ויכולת לספור את השנים לפי הקמטים במצחו של מר טלוויזיה חיים יבין. אך כאמור השתנו הזמנים ועתה יש לנו "עונת שידורים" שנמשכת במקרה הטוב 3-4 חודשים. כתבתי במקרה הטוב, כי המוח היהודי המציא לנו פטנט, אחרי שבועיים שלושה של העונה החדשה יש פרק "לקט" או "המייטב" או שם לעוס ומעוס אחר, שכול תפקידו למלא שעות מסך כדי למכור עוד כמה פרסומות...

כל ההקדמה הארוכה הזו לא באה אלא, כדי לציין את גיליון מס 20 של "דברי החמור" ולמרות שבחמורים עסקינן, אין מערכת "דברי החמור" חושבת שמיחזור ולעיסה נוספת של חומרים היא דבר מכובד לעשותו, ולכן למרות המאמץ נמשיך לשאת בעול המקוריות.

ובכול זאת ספיח נוסף לענייני השבוע שעבר בתחום של חמורים ושופטים. השבוע נתקלתי בציטוט לאמור: **החוק הוא חמור!** אותו אמר/כתב לא אחר מאשר הסופר **צ'רלס דיקנס בספרו אוליבר טוויסט**. הדברים נאמרו בספר על ידי **מיסטר במבל** כאשר נאמר לו, שלפי החוק הוא נושא באחריות על מעשיה של אשתו, ואז הוא אומר כאמור: **החוק הוא חמור!** ושוב יוצאת דיבתם של החמורים על לא עוול בכפם, ואנה אנו באים...

אבל לא בכול מקום זמן זו היא ההתייחסות לחמורים, כמו שאפשר ללמוד מהסיפור הבא, אותו מספר חוקר התרבות **אורי דביר** ממסעותיו הרבים ברחבי ארצות הברית.

מדובר על התקופה של **הבהלה לזהב** בארה"ב, באזור הרי הרוקי במדינת קולראדו. באיזור העיירות **פיירפלי** (כמה סמלי השם...) ואלמה, שם פעל מחפש זהב אגדי בשם **רופ שרווד** ועוזרו הנאמן חמור בשם **פרונס** (שזיף), שם שכנראה קיבל בזכות צבע עורו שהיה בגוון שזיף. כשהיו מחפשי הזהב יוצאים לחיפושים בהרים, היו מעמיסים על החמורים שלהם את כול ציוד הכרייה וחיפוש הזהב, כמו גם ציודם האישי והמזון לתקופת שהייתם בשטח. הסיפור של **רופ ופרונס** הוא ארוך ומפותל, עד כדי כך שיש חוקרים המאמינים, שללא שיתוף הפעולה והעבודה המשותפת של הכורים והחמורים, ההיסטוריה של מדינת קולרדו הייתה נראית אחרת לגמרי. להזכירכם מדובר על תקופה שקדמה לכלי רכב ואמצעים מכניים אחרים. ובכן אותו צמד חמד, הכורה והחמור **רופ ופרונס**, עבדו בחיפוש זהב במשך כ-50 שנה! **רופ** הכורה פרש מהעבודה, ואת החרפים הקרים של הרי הרוקי העדיף לבלות באזורים יותר חמים. אך תמיד דאג שמישהו מתושבי האזור ימשיך לטפל ולדאוג לחמורו הטוב **פרונס**. באחד החורפים הקשים בעת סערה, נפצע **פרונה** הקשיש, כשהבקתה

בה הסתתר התמוטטה עליו, ורופ הקשיש לא פחות, לקח על עצמו את המשימה הקשה, לגאול את ידידו הטוב והוותיק מיסוריו... תושבי העיירה קברו את החמור בטקס מרגש והציבו על הקבר מצבה. רופ עצמו לא החזיק מעמד זמן רב לאחר מותו של ידידו החמור, ובצוואתו ביקש להיקבר לידו. ואכן כך נעשה כפי שאפשר לראות מהמצבה שהוקמה לזכרם, ברחובה הראשי של פיירפלי (כפי שניתן לראות בתמונה) כשבשלט לצידה כתוב: כאן שוכנים יחדיו, שרידיהם של רופ ושל פרונס הנאמן שלו. אולי נשמותיהם סובבות להן אי שם בגן העדן של הכורים, ומבקשות "לעשות מכה", במרבץ זהב שטרם נוצל במלואו...

אבל כאן לא מסתיים סיפור החמורים של פיירפלי. מידי שנה נערך באזור מרוץ מקורי ומיוחד, לאורך 29 מייל (קצת יותר מ-46 ק"מ) בהשתתפות פעילה – איך לא- של חמורים ואנשים. המירוץ הוא מפיירפלי עד למוסקיטו פאס ובחזרה, והמייחד אותו ממרוצים אחרים הוא בכך, שעל האנשים אסור לרכב על החמורים והם צריכים לרוץ או ללכת לצידם. החמורים נושאים על גבם במשך המירוץ ציוד כריה ואספקה, כמו שעשו בתקופת הבהלה לזהב. לאירוע מגיעים אלפי אנשים, והוא מהווה אטרקציה תיירותית באזור. המנצחים במירוץ עושים זאת לאחר לא פחות מארבע שעות של מאמץ, ואל ייקל הדבר בעיניכם. אף מירוץ מרתון לא נעשה בגובה כזה ולא בשיפוע כזה. העיירה פיירפלי שוכנת בגובה 3,033 מ' מעל פני הים ואילו מוסקיטו פאס נמצאת בגובה של 4,020 מ'.

חוכמה (לאו-דווקא) חמורית

לא כובד המשא מכריע אותנו, אלא איך שאנו נושאים אותו...

אבי רוזנקרנץ

פברואר, 2010

תושבים יקרים,

שיאו של החורף מאחורינו, או כך לפחות זה נראה בימים שטופי שמש שבאו עלינו לאחרונה. החודש אנו מלאים אירועים, חלקם היסטוריים, חלקם חדשים, כולם מרגשים.

חשיפה לצפון. פסטיבל חדש מלווה אותנו במהלך פברואר, שאני מקווה שיהפוך למסורת. מסורת שמעודדת תיירות בגליל העליון דווקא בעונת החורף, כשהכל ירוק ומואר, ביקור בפינות החמד שבדרך כלל אנחנו שומרים רק לעצנו. חשבנו, שאם אנחנו רוצים לפתוח את הדלת שלנו לתושבים חדשים, כדאי שנתאמן גם בלפתוח את הלב לתיירות מסוג אחר, כזאת שנכנסת לתוך הישובים שלנו, נפגשת עם אנשים ומדגישה את האופי המיוחד של המקום שלנו. אני מאחל הצלחה לכל השותפים והנאה לכל המבקרים.

תל חי לנצח. ממשלת ישראל, בצעד תקדימי, תקיים החודש (21.2.10) ישיבת ממשלה רשמית וחגיגת במוזיאון חצר תל חי. כאן, אצלנו. לציון 90 שנות תל חי, להדגשת חשיבות המקום למורשת ישראל וגם כדי לתרגם את מדיניות העדפת הפריפריה לפעילות מתוקשרת היטב. ראש הממשלה מעלה את השרים שלו עד לפינה הכי צפונית והכי סמלית במדינה. אני מקווה שהביקור יזניק את החצר קדימה ויחשוף אותה לאנשים חדשים.

תל חי לנצח. ארבעה ימים אחרי ישיבת הממשלה מתוכנן הטקס הממלכתי לזכר חללי הקרב בתל חי, שמתקיים מדי שנה בהשתתפות אישיות בכירה ברחבת האריה השואג, הסמוכה לבית הקברות של כפר גלעדי. אחרי המלחמה האחרונה, הפך המקום לנקודה רגישה בקרב ציבור חדש שממשיך לפקוד את המקום. השנה יכבד אותנו נשיא המדינה, מר שמעון פרס בנוכחותו.

2009 כבר לא. הסתיימה שנת התקציב וכעת אנו בשלבים אחרונים של סיכומי שנה כספיים. נראה כי עמדנו במשימות שהצבנו לעצמנו וגם הצלחנו לפתח כמה פרויקטים חדשים. השנה יתקיים פיילוט בתקצוב חדש של השירותים המוניציפאליים וכל תושב במועצה יקבל לידיו דוח אישי על המסים שנגבים ממנו בגין ארנונה, ביוב וכדומה.

מים קשים. בחודשים האחרונים גועשת הקרקע מתחת לרגלי החקלאים, החשש ממחירים המים המאמירים מתגבר ועמו הוויכוחים הפנימיים שלנו בנוגע למדיניות כלל אזורית בנושא. בעקבות דיון רב משתתפים שהתקיים במועצה בנושא המים וקידוחי שמיר, החלטנו להקים צוות ציבורי שיהיה מורכב מנציגי כל המגזרים ובעלי העניין שיגבש מדיניות להקמת מנגנון ניהולי אחד אזורי. אני מאחל הצלחה ומזכיר לכל השותפים שרק יחד נצליח ליצור יתרונות יחסיים לאזור שלנו.

קונים גליל עליון. כהרגלי במכתבים האחרונים אני מזכיר לכם ובדרך זו גם לעצמי שחשוב לעודד צריכה מקומית ולקנות גליל עליון. לקניית תוצרת מקומית תחזק את השכנים שלנו ובעיקר את עצמנו. בברכת פורים שמח לכולם.

אהרון ולנסי,
ראש המועצה

הפינה הויזואלית

טיול ג'יפים
בנחל דיסון

שבת שלום

דוד אלמן

Parents Page 26.02.10

Village News:

Purim is staring us in the face and seems to be lifting morale. Those talented in the fine art of sewing are getting busy making costumes, while those who can't or won't (sew) can always find something to wear in the Zig Box. Even 'Toyland' can offer options for costumes if you can find a way in during the stampede...

The Palma clan is working on advertising our Purim party and signs are up all over the place. We're going to have a great time and won't let the forecast rain interfere.

There were a few intrepid grandparents who made it to the Rimon Kindergarten in order to help prepare the Purim gifts. Sara, who's been working the kindergartens for a while, orchestrated dozens of pairs of hands in the preparation of the Haman Tarts and other sweets while Michal Dadush prepared a photographic record. These were sent to parents as an informative account of the activities.

Meanwhile Michal gave a lesson in good citizenship to the kindergarten kids when they had to name a pair of hamsters. They actually has a vote according to all the correct procedures of a democratic society. They received procedural direction from the voting committee and used a screen (for a private vote), ballots and a ballot box. You'll be happy to learn that the names chosen for the hamsters were: Tom and Jerry!

Just before Purim we have the 11th of Adar, the day Trumpeldor, and others, fell defending Tel-Hai. After a short study course, Aryeh Wolfen now volunteers and leads visitors around the Tel-Hai historical courtyard.

From the new neighborhood:

The first Bar-Mitzvah (Koby Bianca) was celebrated in our clubroom with attendance by all the extended family, neighbors and friends - Mazal Tov to Koby and mum, Shoshanna.

The 'booster' is finally up and working and now the families have proper water pressure.

The gardening is beginning to look impressive there too. Costs are being covered by S. Baruch (contractor) while the actual work is done by Jackie and his helpers.

The joint meetings between the new residents and people of KH continue and it creates a forum to hear about their needs, and problems. Solutions are found for most issues.

Alec Collins tells us that:

The Health Ministry has not given our pool a license and is demanding considerable renovations. At the moment there are negotiations underway in order to get licensed while we (slowly) manage to do all that is demanded of us without going broke!

Our infrastructure is old (and getting older by the minute). The electric company also has demands that we change some of the lines and are now doing a field study to decide which and how much it will cost us... Albert, Alec and Baruch are representing KH in the negotiations.

On the House Privatization front: the team of Ruti Amit and Alec Collins is still sitting with members in order to sign them up for their individual house sites. The last four rows of the Hermon area (from Ney to Yudaiken) of staggered houses are the most problematic and there they will have the same recourse that apartment buildings have, namely: communal ownership.

The water meter project is at a standstill due to the fact that we don't have enough meters. 200 meters have already been installed by Yuval Jackson and Harold Wallach (which is a very good rate). We still have 60 more to install when they arrive from the factory.

The Northern Exposure weekend, which was meant to pull in thousands of potential Galilee tourists to visit the various area artists was not very successful. Despite our offering brunch it was basically locals who toured around to see the homes and artworks and Reggie, who worked hard on the organization, was very disappointed. I think locals had fun though...

This issue I would like to recommend something: The Galil Club - organized by Yishaihu Gavisha and Hanan Sever of Kibbutz Yiftah and Dudik Rotenberg formerly of Gonen, Beit Oren and now residing in Rosh Pinna. They meet once a month for an afternoon/evening of discussion or lecture; each time about a different subject. The last meeting was held in Machanaim and the guest speaker was Colonel Rafi Noy (past Secretary to the Minister of Security). He spoke on the Dilemma in negotiating hostage release. Anyone interested in taking part, please contact me and I'll pass on the email information.

Have a very pleasant shabbos (through the promised rain and Purim party).

Gefen, Shachar, Moran, Shaed, Emma, Alon Yonatan and Gal's grandma - Tamar

Birthdays:

28.02	Liran Lynton	02.03	Shlomo Weissbecker Amira Engelsberg Ido Shibi (Rachmani grandson)
03.03	Nir Pearlson		
04.03	Karni Fuchs Yarden Yentis	05.03	Tamar Wolfin Shachaf Cohen-Yeshir (Rachmani g/son) Tom Koren
06.03	Lianne Valler (R. Cohen g/daughter) Corinne Harmatz	06.03	Shoni Tichochinski

Anniversaries:

03.03	Jo & Eldad Collins	Shoshi & Eliyahu Baruch
07.03	Elaine & Alan Easton	

Notices

From the clinic: for the past several months we have notified patients a couple of day before their physiotherapy appointments via email. From now on, everyone who receives this notification will be able to cancel their appointment (if so desired) by simply following the site directions to: Cancel Appointment.

Clalit HMO services and Clinic

Commemorations:

22.03.00	Mrs. Lilian Horowitz	באדר ב' תש"ס	ט"ו
05.03.80	Mr. Samuel Yudaiken	באדר ב' תש"ם	י"ז
28.03.05	Shoshanna Palma	באדר ב' תשס"ה	י"ז
